

ЖУРНАЛ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ РУМУНІЇ
ДЛЯ МАЛЯТ-ДОШКІЛЬНЯТ

БДЖІЛКА

Христос воскрес, моя дитино!

Катерина Терелісна

Христос воскрес, моя дитино!

Христос воскрес, Христос воскрес!

Впадимо вдячно на коліна

І помолімся до небес.

Давай же, донечко, молитись,

Дивись на хмарки до небес,

Бог милосердний любить діток....

Христос воскрес! Христос воскрес!

ВЕЛИКОДЕНЬ

ДИВО

Юлія Хандожинська

Мале село Рукав, що розкинулося у самісінькій низовині невеличких гір, вкритих лісами, красувалось білими хатинками. В одній із таких хатин проживала бабуся Катерина. І як же вона чекала, щоб до неї прийшла її онучка Іринка, яка жила з батьками, через дві хати від неї. Іринка з бабцею Катериною увесь ліс, як кажуть, і вздовж і впоперек перейшли. Влітку ходили збирали дрова і сухі гілки, що вітер наломив, а разом з цим – і грибів на юшку. І так – до самісінької осені, аж поки сніг не випав. Правда, Іринка і взимку не сиділа вдома. Взявши старі дитячі санки, у яких не було вже двох дощечок, мала тягла їх на найбільший горб, що поблизу лісу, і швидко, як сніжинка, злітала донизу. А сніги які були, Боже ж мій! Так понамітають за ніч, що й дорогу важко знайти... Та якось переживали зиму, хвалити Бога...

Зима потроху відступала, ніби сама просилася втекти. Засіявшись, веселий промінець сонечка розтопив геть усі сніги й погнав через горби до річки галасливі струмки. Весняний день збільшувався і теплішав. А головне – усі люди готувалися до Великодня.

Бабця Катерина кожен день чепурила хату та своє подвір'ячко. А Іринка бігала за нею, як курча, і все розпитувала.

– А чому це так? А навіщо?

– Ну як навіщо, – пояснювала бабця. – Великдень скоро.

– Великдень? А це хто такий? Чужий хлопчик? А що він до нас має прийти та з нами жити, що ти так гарно прибрала все?

Бабуся усміхнулася, погладивши Іринку по голівці.

– Це не хлопчик і не дівчинка, а велике свято, яке спускається до нас на золотій сонячній нитці та заходить до кожного у двір.

Мала так заслухалася, аж рота відкрила.

– Свято заходить? А це як?

– Ось сідай біля мене, і я тобі розповім.

І бабуся намагалася якомога простіше пояснити малій важливість цього свята.

– То давай вже зараз будемо стрічати Великдень, у нас є смаколики! Може погукати? – щиро запропонувала мала.

– Кого погукати? Все приходить у свій час, прийде неділя – тоді й підемо стрічати Великдень.

– Я відчиню йому двері, можна? – запитала дівчинка.

– Разом підемо його зустрічати.

– Куди? – здивувалася Іринка.

– Встанемо раненько й підемо, щоб краще було видно, на вулицю, де дерева не затуляють обрій.

– На вулицю? Бабусю, це як у казці! – і мала затупотіла ніжками від радості, як маленький зайчик, уже з нетерпінням чекаючи неділі.

Ранок був особливий. У повітрі затрималась нічна прохолода. Легенький вітерець шмигав між гілочок дерев, пахло вербою.

– Іринко, прокидайся, – ніжним голосом мовила бабуся. – Підемо до сонечка стрічати Великдень.

– Ой, – сонно потягнулася мала, але швидко вискочила з-під теплої ковдри.

В її допитливих оченятах було таке велике бажання, що ніжки, здавалось, бігли поперед неї, а в руках, наче велика шишка, красувався кошик із паскою і червоними крашанками. Сірувате з блідо-рожевим відтінком небо гусло над невеличким селом. Здавалось, що там далеко воно спить на холодній землі. Та через деякий час обрій почав покірно підіймати брову, і з правого куточка від лісу легенькими кроками, ніби по східцях, викотилося сонечко. Його яскраво-жовта серединка була схожа на жовточок, який обвивало ніжне мереживо. За мить на мереживі з'явилися то червоні, то зелені, то сині круглі кульки (схожі на крашанки, як здавалося Іринці). Заплівшись у віночок, вони обійняли сонечко, і кругом нього радісно повели свій хоровод. Потім кульки почали виштовхувати одна одну, ніби жонглери, щоразу при цьому збільшуватися і ставати яскравішими.

– Сонечко, сонечко, а йди до мене похрестуватися – радісно щебетала мала пристрибуючи, у кожній руці тримала яйце, по черзі піднімаючи їх до неба, немов перестукуючись з крашанками на вогняному обідку. Сонечко піднялося вже так високо, ніби стало навшпиньки над обрієм і скидало свої золоті нитки вітаючись з людьми. Близько години Іринка з бабусею спостерігали, як умивається сонечко. Це – справжнє великоднє диво, яке можна побачити раз на рік, – з'являється лише на Великдень... Диво, яке пустило паросток у маленькому серці...

БУКВА „Н”

Обведіть предмети,
що містять букву „Н”!

Н

1 Зафарбуйте під кожним словом кружечок, що відповідає звуку „Н”.

небо

антена

сукня

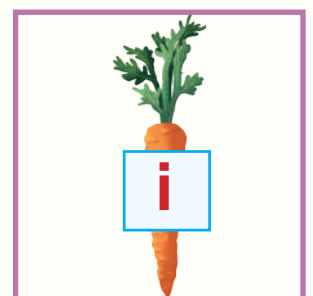
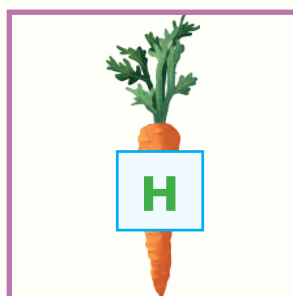
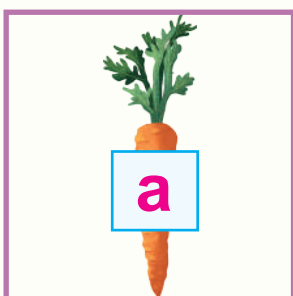
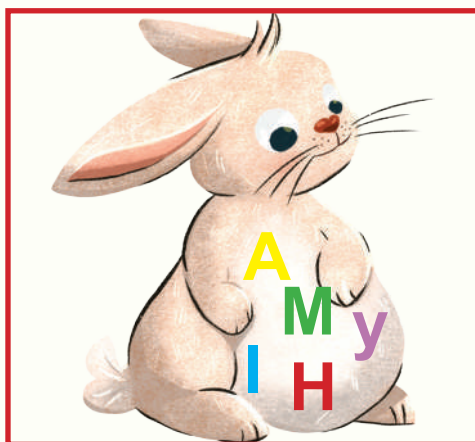
нога

драбина

2 На кожному верхньому малюнку обведіть велику літеру, яка відповідає малій букві на нижньому малюнку.

ЦИФРА СІМ

7

Tracing practice lines for the digit 7. Each line contains a series of dashed '7's for tracing, followed by empty space for independent practice.

РОЗВ'ЯЗУЄМО ВІПРАВИ!

1 У рамці справа намалюйте стільки штрихів, скільки кошиків зображено у рамці зліва.

Illustration of seven baskets of fruit in a row, followed by an empty rectangular box for drawing strokes.

2 У кожній парі розфарбуйте курчатко над більшим числом.

Three pairs of chicks in cracked eggs. Below each pair are two numbers. The first pair has 5 and 7. The second pair has 0 and 4. The third pair has 7 and 6.

3 Напишіть у порожніх клітинках цифри за зразком.

A row of boxes containing the digits 0 through 7, followed by a row of empty boxes for writing practice.

СІМЕЙНЕ ДОЗВІЛЛЯ

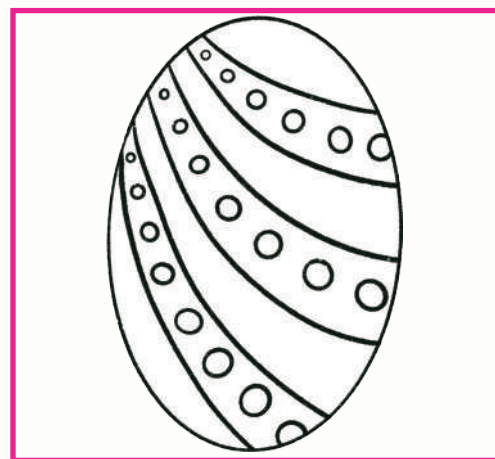
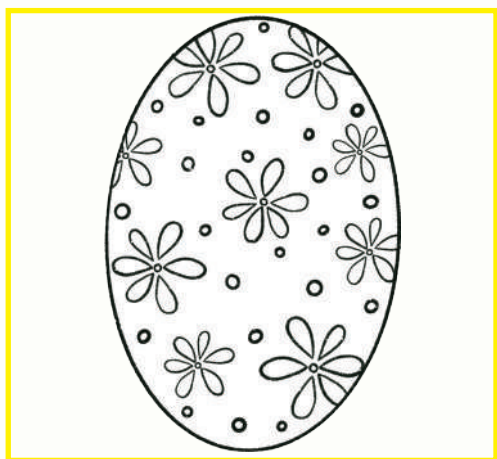
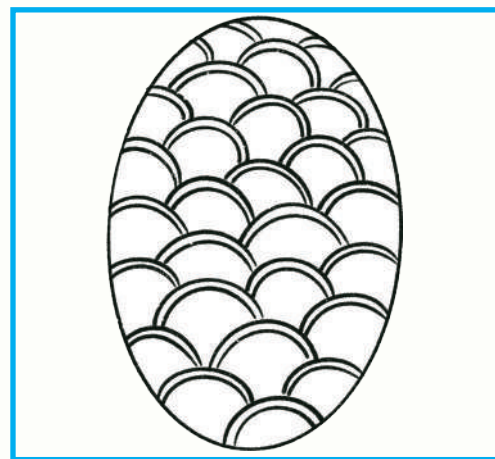
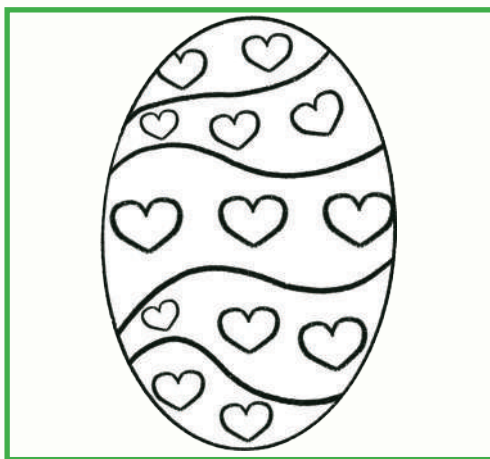
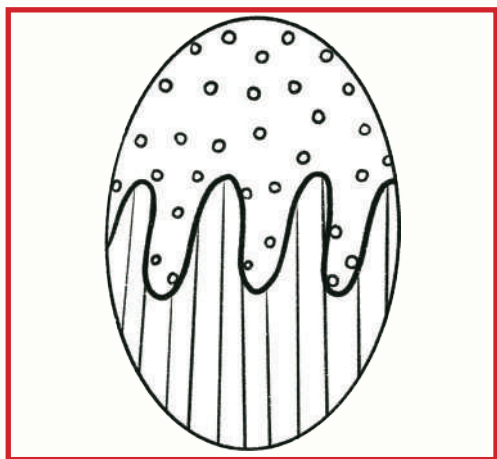
Як ви, мабуть, помітили,
малюнок сімейного дозвілля
незакінчений. Домалюйте
його!

Допоможіть кролику дістатися до моркви

РОЗФАРБУЙТЕ ЯЙЦЯ ВКАЗАНИМИ У КРУЖЕЧКАХ КОЛЬОРАМИ.

З'ЄДНАЙТЕ ЛІНІЄЮ КОЖЕН ПРЕДМЕТ ІЗ ЙОГО ТІННЮ.

